

Dispozitivul

1. Dispozițiile din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/5/CE a Consiliului din 14 februarie 1994, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată poate fi refuzat unor persoane impozabile, destinate ale unor servicii, care dețin facturi incomplete, chiar dacă acestea din urmă sunt completate ulterior prin furnizarea de informații prin care se urmărește dovedirea caracterului real, a naturii și a valorii operațiunilor facturate după adoptarea unei astfel de decizii de refuz.
2. Principiul neutralității fiscale nu se opune ca autoritatea fiscală să refuze restituirea taxei pe valoarea adăugată plătite de o societate prestatoare de servicii în cazul în care exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente acestor servicii a fost refuzată societăților destinate ale serviciilor respective ca urmare a neregulilor constatate în facturile emise de acea societate prestatoare de servicii.

(¹) JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iunie 2013 — Ryanair Ltd/Comisia Europeană, Republica Italiană, Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

(Cauza C-287/12 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Împrumut acordat de Republica Italiană companiei aeriene Alitalia — Decizie prin care ajutorul este declarat ilegal și incompatibil — Vânzarea activelor Alitalia — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor la încheierea fazei preliminară de examinare — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Parte interesată — Admisibilitate — Dificultăți serioase — Competență — Obligația de motivare)

(2013/C 225/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ryanair Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și D. Grespan, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: G.

Palmieri, agent, și P. Gentili, avvocato dello Stato), Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA (reprezentant: G. Bellitti, avvocato)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia (T-123/09), prin care Tribunalul a respins o acțiune prin care se urmărea anularea parțială a Deciziei C(2008) 6743 a Comisiei din 12 noiembrie 2008 privind împrumutul de 300 de milioane de euro acordat de Italia companiei Alitalia [ajutorul C-26/08 (ex NN 31/08)] (JO 2009, L 52, p. 3), în măsura în care aceasta nu dispune recuperarea ajutorului de la succesorii Alitalia, precum și, pe de altă parte, anularea Deciziei C(2008) 6745 final a Comisiei din 12 noiembrie 2008 prin care se declară că procedura de vânzare de active ale Alitalia, în cadrul procedurii de administrare extraordinară în vederea lichidării companiei aeriene menționate, nu constituie ajutor de stat, cu condiția ca autoritățile italiene să își respecte angajamentele prin care se urmărește garantarea faptului că operațiunile vor fi efectuate la prețul pieței (ajutorul N 510/2008, JO C 46, p. 6)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Ryanair Ltd la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA.
3. Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 303, 6.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 27 iunie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret — Danemarca) — Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd/ Ankenævnet for Patenter og Varemærker

(Cauza C-320/12) (¹)

[Apropierea legislațiilor — Directiva 2008/95/CE — Articolul 4 alineatul (4) litera (g) — Mărci — Condiții de dobândire și de păstrare a unei mărci — Refuzul înregistrării sau nulitatea — Noțiunea de rea credință a solicitantului — Cunoașterea de către solicitant a existenței unei mărci străine]

(2013/C 225/62)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret